

دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهر
فصلنامه‌ی علمی- پژوهشی فضای جغرافیایی

سال دوازدهم، شماره‌ی ۳۷
بهار ۱۳۹۱، صفحات ۱۸۱-۱۵۹

کریم حسین زاده دلیر^۱

محمد اکبرپور سراسکانرود^۲

محمدحسین حسینی^۳

مدیریت شهری در شهرهای میانی ایران

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۰/۰۲/۱۶

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۸۹/۱۰/۰۷

چکیده

اداره یک شهر بدون مدیریت امکان‌پذیر نیست. گسترش شهرها، طراحان، برنامه‌ریزان و کارشناسان امور شهری را به مطالعه بیشتر در ابعاد گوناگون توسعه مناطق شهری و تجزیه و تحلیل وجود گوناگون مدیریت شهری به منظور ارائه راهکارهای نوین واداشته است. شهرهای بزرگ از یک سو به نسبت جمعیت و تراکم شان دارای پیچیدگی‌های خاصی در مدیریت و اداره شهر هستند و از سوی دیگر شهرهای کوچک و میانی نیز با معضلات و مشکلات و مسائلی مواجه‌اند؛ لذا اگر با برنامه و هدفمند در جهت حل این مسائل اقدام نشود، در آینده گره مدیریت شهری کشور در سطح ملی و منطقه‌ای و محلی کورتر خواهد شد. در اغلب کشورهای در حال توسعه گرایش برنامه‌ریزان به تمرکززدایی فضایی، کاهش نابرابری‌های منطقه‌ای و دوگانگی شهری- روستایی در دهه‌های اخیر، منجر به اتخاذ راهبردهای شهرنشینی متفاوتی گردیده و یکی از مهم‌ترین این راهبردها؛ تقویت شهرهای میانی و حمایت از آنهاست. در این مقاله سعی شده

Email: kdalir@tabrizu.ac.ir

۱- استاد گروه جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه تبریز.

۲- دانشجوی دوره دکتری جغرافیا، دانشگاه تهران.

Email: h.hosseini86@yahoo.com

۳- کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرند.

تا ضمن اشاره به نقش شهرهای میانی در توسعه منطقه‌ای و توسعه پایدار شهری، اهمیت و ضرورت مبحث مدیریت شهری و مسائل و مشکلات مربوط به آن در شهرهای میانی تجزیه و تحلیل گردد.

کلید واژه‌ها: مدیریت شهری، شهرهای میانی، مشارکت، شبکه شهری.